

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

XV. Multi pacifici sint tibi, & Consiliarius sit tibi unus de mille. Eccl. 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA DECIMA QUINTA.

*Multi pacifici sint tibi; & Consilia-
rius sit tibi unus de mille. Eccl. 6.*

PARAPHRASIS.

*Pauca proles, pauciores famuli, multi
Amici sunt numerus aureus, qui in-
cludit principales felicitates alicujus
domus.*

*Nostrum corpus habet infirmitates qua
abbreviant vitam mortalem: Anima
nostra habet tales, qua reddunt infe-
licem suam immortalitatem. Reme-
dium unarum & aliarum infirmita-
tum est Amicus fidelis & constans, sed
timor Dei necessarius est, hunc inve-
niendi.*

REFLEXIO.

*Posseffio multorum amicorum est nu-
merus nostrarum felicitatum; nam
ante omnia, Amicitia debet primum lo-
cum obtinere. Hæc etenim in cordibus*

f 5 homi-

hominum sapientum habet eundem locum cum ipsorum propria vita. Absque amicitia nostra propria immortalis vita non esset aliud, quam umbra vite, vel initium mortis, quæ nunquam finem attingeret. *Amicus fidelis medicamentum vite & immortalitatis; dicit Salomon.*

Habe Amicos, quares & inuenies Amicos; sed scias eos distinguere & seligere. Non illos emas, sed merearis. Amicus coemptus parum minus apud te valeat, quã inimicus promptus te vendendi.

Non est modus illos merendi per continuas visitationes & importunas requiritiones. Non curre post eos, sed expecta. Idem est de amicitia, quod antea de reputatione & honore dixi. Sunt enim sicut umbra, quæ non sistitur insequendo, & conando illam incatenare.

Secretum solummodo est illam lucrandi. Fac ut in tuis Conversationibus appareat tua anima cum multis excellentibus qualitatibus dignis placendi Deo; sine vanitate aut cura, placendi hominibus.

Unicum consilium quod tibi desuper dat sapientia in hoc negotio sit, ut vivas

apud te & ubique, sicut debet vivere
homo honoratus & bonæ conscientiæ, &
ut in societatibus placeas per modum
suavis conversationis, nihil ostenden-
do, quod non sit laudabile, & quod fa-
ciat nasci in corde eorum qui te vident,
desiderium merendi tuam amicitiam.
Aspice cælum, quære Deum, aspira
ipsi placendi: Veri Amici te subitò re-
quirent, & tibi dabunt ad cognoscen-
dum, quod virtus quæ attrahit viros ma-
gnos nos amandi, sit catena, quam
nec fortuna rumpit, nec fatum seu præ-
destinatio, nec tempus, nec mors, nec
ipsa æternitas.

Fac id quod tibi dico, & sis amabilis,
habe modum adulatorum, plus tamen
Amicorum, dico plus & amplius modum
veri Amici. Tua gloria non consistat, vel
le lucrari per officiosas civitates aut do-
na, unam aut alteram personam te aman-
di: Nullus est latro aut malæ vitæ homo,
qui non habeat duos aut tres similes A-
micos. Nos verò distinguimur ab hujus
sortis hominibus per magnum numerum
eorum qui nos amant & æstimant.

f

Verum

Verum tamen est, quod multitudo Confidentum sit periculosa. Habe tantum unum dicit Salomon. *Consiliarius fit tibi unus de mille.* Duo jam sunt multum, sed multitudo Amicorum nunquam nimis multum erit, nec quidem sufficiet. Non est vir honoratus, qui non mereatur, aut qui non delideret habere plures Amicos, quam habeat. Aspira eò, quò peruenit Joseph per suam virtutem. Hic amabilis dominus fuit in aula & in medio Principum, Philosophorum & primariorum hominum totius universi, id quod fuit in carcere inter fures & latrones, ubique inter omnes qui ipsum viderunt, ubique amabilis. Fac tam bene per dona tui ingenii, tui boni naturalis & per benignitatem tui civilis & magni Animi, ut inter personas quæ te accedunt, quamvis plerique tua secreta ignorent, nullus tamen sit, qui non sentiat aliquam inclinationem tibi serviendi, & qui se non censemet felicem, dummodo habeat occasionem.

Tales personæ tantò plus tibi necessa-

ritae sunt, quanto amplius tibi videtur,
quod habeas sufficientia bona & illis non
egeas. Non te decipias. O Rectores hu-
jus mundi! quò potentiores & indepen-
dentes estis, eò magis indigetis perso-
narum vobis similium, pro sustinenda
vestra potentia, & sustinendo vestro A-
nimo, qui à tempore quo est solus, ver-
git in sui casum & perditionem. Verum
est secundum ipsum Platonem, quod
nostra anima sit immortalis, independens
ab aliis animabus, sed impassibilis, nec in-
vulnerabilis.

Anima hominis quamvis divina & de-
scendens de cælo invenitur in mirabili-
bus occasionibus tempore suæ vitæ mor-
talis; sicut viator aut proficiscens, qui ab-
errat à via de nocte sine lumine & absque
itinere conductore; Incarceratus in in-
ferioribus carceribus absque credito, abs-
que consolatione, & absque consilio. In-
firmus super stramine sine Medico, Me-
ribundus qui jacet in terra absque sacer-
dote, & absque Sacramento, Mortuus in
simito sine sepultura, derelictus tanquam
cadaver incognitum, privatus ordinario

jure, ut cum parva parte terræ tegatur, & aliquot lachrymis irrigetur. *Illamantatus atque insepultus, quasi cadaver putridum.* Ecce figuram nostri Amici, dum in se solo consideratur, qui cum Job dicere potest. Peregrini me persequuntur, domestici aufugiant à me, mei fratres me non recognoscunt, & ego nullum amplius cognosco Amicum; fidelissimus me cum horrore aspicit. *Et quem maximè diligebam, aversatus est me.*

Denique est tibi necessarium ut amaris. Succursus quos potes habere ab iis qui te amabunt, sunt in tam magno numero, quam dies tuæ vitæ, qui tibi ad huc remanent. Inter illos dies, dicit Sapiens, aliqui erant dies laboris, alii dies quietis, alii iterum timoris, periculorum, infelicitatum, desperationum, alii bonæ spei, bonorum successuum & prosperitatis. Sed omnes hi dies sine distinctione erant dies afflictionis, si fueris solus. Si vero tui Amici tecum fuerint, dies consolationis & felicitatis.

Eveniet tibi id quod evenit nostris

parentibus, Avis, & id quod nobis adhuc
quotidie evenit. Tempore aduersitatis,
tantum unam partem nostrorum dolo-
rum sentimus, dum alii nobiscum hos
sentiant, & in veritate nobiscum affli-
guntur. Tempore prosperitatis nostrum
gaudium nunquam ex integro sentimus,
quam dum id per conversationem alteri
communicamus, & dum id de facie & in
corde nobiscum sentiunt, illi, qui nos
amant. Dulcius & consolabilius est, se-
cundum opinionem nobilium animarum,
 flere tempore luctus, dum nostri Amici
 nostris miscent lachrymis, quam ri-
 dere in aliquo felici successu, dum nemi-
 nem videmus, cui possemus loqui, & qui
 vellet exinde nobiscum lætari, & sine-
 ram habere complacentiam de eo, quod
 ipsi tali tempore lætitiæ dicemus.

Lauda infinite illos homines, qui in
 corde nostra gaudia, & nostros dolores
 sentiunt, & qui tantum quantum tu ip-
 se in tuis negotiis & periculis tibi con-
 gaudent, & contristantur. Lauda illos,
 quia hæc est res rarissima in orbe univer-
 so. Nihil communius est, quam Amici,

quorum magnam habemus multitudinem; sed quid hæc omnia, quàm in die conflictûs & certaminis exercitus Defertorum & fugitivorum, aut societas columbarum? Ad minimum sonitum afflictionis, quam sufferimus, ubi est ille fidelis & inseparabilis, qui nobiscum permaneret? Ubi est illa Aquila, quæ non timet tonitrua?

Potest dici, quod tu ipsemet in talibus occasionibus te perdis. Quàm illuminatus & instructus possis esse in periculis & negotiis statûs aut tuorum Amicorum, tam cæcus es in tuis propriis negotiis. Si es solus in regimine negotiorum, quæ te propriè tangunt, & nemini quàm tibi soli confidis, nihil certè intelliges. Omnia quæ desuper cogitas & recogitas, non sunt nisi errores: sicut aliquis infirmus Medicus aliud utilitatis tibi asferre non potest, quàm juvare ad mortem. Unico verbo: *Multi pacifici sunt tibi: & Consiliarius sit tibi unus de mille.* Habere mille Amicos, dicit Sapiens, & ex his tantum unum confidentem.